

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 10 grudnia 1954 r. Nr 21 Poz. 160—164

TREŚĆ:

160

ZARZĄDZENIE Nr 240

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 6 listopada 1954 r.

w sprawie zasad zatrudnienia pracowników zamiejscowych i świadczeń z tym związanych.

(L. dz. D.XIII/3/3531/54)

W związku z niejednolitą interpretacją niektórych postanowień uchwały Prezydium Rządu nr 391 z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie zasad zatrudnienia pracowników zamiejscowych w budownictwie i świadczeń z tym związanych (Mon. Pol. Nr A—64, poz. 831), oraz zarządzenia Nr 164 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31 lipca 1954 r. w sprawie zasad zatrudniania pracowników zamiejscowych i świadczeń z tym związanych, zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się w życie instrukcję stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 listopada 1954 r.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 240 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 listopada 1954 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad zatrudniania pracowników zamiejscowych w budownictwie i świadczeń z tym związanych.

§ 1. 1. Zgodę na czasowe przeniesienie pracownika w ramach przedsiębiorstwa — z budowy na budowę — wyrazić może tylko dyrektor przedsiębiorstwa.

2. Zgodę na czasowe przeniesienie pracownika w ramach centralnego zarządu — z przedsiębiorstwa do przedsiębiorstwa — wyrazić może tylko dyrektor centralnego zarządu.

3. Zgodę na czasowe przeniesienie pracownika w ramach Ministerstwa — z przedsiębiorstwa do przedsiębiorstwa, (nadzorowane — przez różne centralne zarządy) wyrazić może tylko Minister Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 2. Pojęcie możliwości codziennego powrotu do miejsca stałego zamieszkania określa się następująco:

1. W przypadku, gdy łączny czas przejazdu pracownika w obie strony przy korzystaniu z najtańszego publicznego środka lokomocji wynosi do dwóch godzin, pracownik ma możliwość codziennego powrotu;

2. W przypadku, gdy łączny czas przejazdu pracownika w obie strony przy korzystaniu z najtańszego środka lokomocji, wynosi powyżej dwóch godzin — o możliwości jego codziennego powrotu do domu decyduje — biorąc pod uwagę warunki lokalne — dyrektor przedsiębiorstwa w porozumieniu z zakładową organizacją związkową.

Do czasu przejazdu nie wlicza się:

a) czasu dojazdu miejskimi środkami lokomocji,

b) czasu zużytego na przebycie drogi pieszo lub niepublicznym środkiem lokomocji,

c) czasu oczekiwania na publiczny środek lokomocji.

§ 3. Pracownikowi czasowo przeniesionemu, który odbywa podróż służbową trwającą co najmniej 8 godzin, do miejscowości położonej poza miejscem do którego został czasowo przeniesiony należy uzupełnić dodatek za rozłąkę do wysokości diety wg obowiązujących przepisów o podróżach służbowych.

§ 4. Dodatek za rozłąkę oblicza się od zarobku (płacy zasadniczej) brutto.

§ 5. 1. Do robót specjalizowanych zalicza się wszystkie roboty budowlano-montażowe wykonywane przez robotników zaszeregowanych nie niżej niż do 5 kat. płac z wyjątkiem robót: murarskich, ciesielskich, zbrojarskich, tynkarskich i betoniarskich.

2. Roboty wyszczególnione w ust. 1 można zaliczyć do robót specjalnych w następujących przypadkach:

a) jeżeli muszą być wykonywane przez robotników zaszeregowanych co najmniej w 6 kat. płac,

b) jeżeli ogólna ilość robotników zatrudnionych przy wykonywaniu danej roboty wynosi najwyżej 3 osoby i dana robota powinna być wykonywana przez robotników zaszeregowanych co najmniej w 5 kat. płac.

§ 6. W związku z prawem pracownika powrotu do danego miejsca pracy, przedsiębiorstwo obowiązane jest prowadzić ewidencję

a) pracowników czasowo przeniesionych do pracy w innym przedsiębiorstwie,

b) pracowników czasowo przeniesionych z innego przedsiębiorstwa.

§ 7. Wniosek w sprawie zezwolenia na czasowe przeniesienie pracowników (pracownika), wymagający zezwolenia Ministra powinien podawać ilość pracowników, zawód, kategorię zaszeregowania, termin rozpoczęcia pracy w przedsiębiorstwie, okres proponowanego czasowego przeniesienia, skąd i dokąd został czasowo przeniesiony, oraz uzasadnienia konieczności czasowego przeniesienia.

§ 8 1. W przypadku, gdy konieczność zatrudnienia czasowo przeniesionego pracownika ustaje przed upływem terminu określonego w doręczonym pracownikowi piśmie, przedsiębiorstwo zatrudniające czasowo przeniesionego pracownika powinno powiadomić go na 3 dni wcześniej o terminie zakończenia czasowego przeniesienia.

2. Przedsiębiorstwo, z którego dany pracownik został czasowo przeniesiony, powinno być powiadomione o terminie zakończenia czasowego przeniesienia co najmniej w tym samym terminie co zainteresowany pracownik. W tym przypadku okres dwóch dni roboczych, o których mowa w § 5 ust. 3 uchwały Prezydium Rządu Nr 391 z dnia 16 czerwca 1954 r. liczy się od dnia faktycznego

ukończenia pracy w miejscu czasowego przeniesienia.

3. W przypadku konieczności zatrudnienia czasowo przeniesionego pracownika przez dłuższy okres niż oznaczony w doręczonym pracownikowi piśmie, przedsiębiorstwo zatrudniające pracownika czasowo przeniesionego może w porozumieniu z przedsiębiorstwem, z którego pracownik został przeniesiony i za zgodą zainteresowanego pracownika, przedłużyć mu okres czasowego przeniesienia. Przedłużenie to powinno być dokonane na piśmie.

4. W przypadku zakończenia budowy (roboty), na której pracownik pracował przed czasowym przeniesieniem bądź zmniejszenia na niej stanu zatrudnienia przed upływem czasowego przeniesienia pracownika, przedsiębiorstwo, któremu dana budowa podlega obowiązane jest zatrudnić tego pracownika, jeżeli zgłosi się do pracy z zachowaniem terminu określonego w § 5 ust. 3 uchwały Prezydium Rządu Nr 391 z dnia 16 czerwca 1954 r., na innej podległej budowie.
W tym przypadku pracownik zachowuje uprawnienia czasowo przeniesionego do czasu zapewnienia mu pracy
a) w miejscowości jego stałego zamieszkania,
b) w miejscowości do której mógłby codziennie dojeżdżać do pracy,
c) w miejscowości w której był zatrudniony przed czasowym przeniesieniem do czasu rozwiązania umowy o pracę.
W związku z tym oraz ze względu na niemożność przekroczenia planu zatrudnienia — jednostka organizacyjna, do której pracownik ma prawo powrotu, obowiązana jest zapewnić dla niego stanowisko pracy, mieszczące się w ramach planu zatrudnienia przy zapewnieniu pracownikowi dotychczasowych warunków pracy.

5. Przedsiębiorstwo zatrudniające czasowo przeniesionego pracownika ma prawo w porozumieniu z przedsiębiorstwem, z którego ten pracownik został czasowo przeniesiony, rozwiązać z nim umowę o pracę z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia. Pracownikowi przysługuje wówczas zwrot kosztów podróży do stałego miejsca zamieszkania.
Zwolnienie pracownika z jego winy nie wymaga uprzedniego porozumienia z przedsiębiorstwem, z którego został on przeniesiony. Należy jednak powiadomić przedsiębiorstwo o dokonanym zwolnieniu.

6. W przypadku rozwiązania umowy o pracę z czasowo przeniesionym przez przedsiębiorstwo zatrudniające pracownika czasowo przeniesionego, przedsiębiorstwo, które zatrudniało pracownika przed jego czasowym przeniesieniem, nie ma obowiązku przyjęcia go do pracy.
W związku z tym przedsiębiorstwo, z którego pracownik został czasowo przeniesiony, w przypadku niemożności zatrudnienia pracownika po jego powrocie z czasowego przeniesienia, obowiązane jest we właściwym czasie zawiadomić jednostkę zatrudniającą czasowo przeniesionego o konieczności rozwiązania z nim umowy o pracę w przepisanym terminie i przed upływem okresu czasowego przeniesienia.

§ 9. Rachunki za kwatery zapewnione przez przedsiębiorstwo w pomieszczeniach obcych reguluje bezpośrednio przedsiębiorstwo. Niedopuszczalne jest wypłacenie należności z tego tytułu do rąk zainteresowanego pracownika.

§ 10 Robotnik czasowo przeniesiony do pracy w miejscowości, w której obowiązuje niższa strefa płac niż w miejscowości jego stałego zatrudnienia, otrzymuje wynagrodzenie za wykonaną pracę według stawek obowiązujących na danej budowie oraz oddzielnie obliczone i oddzielnie odnotowane w zleceniu roboczym oraz w liście płacy wyrównanie do wysokości wynagrodzenia przypadającego za wykonanie tej pracy według stawek obowiązujących w miejscowości jego stałego zatrudnienia.

§ 11. W przypadku rozwiązania z robotnikiem zwerbowanym umowy o pracę na skutek nie wyrażenia przez niego zgody na przekwaterowanie — robotnik zachowuje uprawnienia do zwrotu kosztów powrotnego przejazdu i diet za czas przejazdu.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwo obowiązane jest zapewnić kwaterę pracownikom zaangażowanym specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy i uiścić za nią należność bezpośrednio wynajmującemu.

2. Przedsiębiorstwa obowiązane są prowadzić aktualny rejestr pracowników, zaangażowanych specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy.

§ 13. Podstawowym kryterium do rozróżnienia pracownika delegowanego służbowo od pracownika czasowo przeniesionego jest obok zakresu czynności wykonywanych poza miejscem służbowym zależność pracownika od delegującej go jednostki organizacyjnej.
Np. instruktor finansowy, wykonujący w podległej jednostce wspólnie z personelem tej jednostki prace bilansowe jest pracownikiem delegowanym, gdyż w pracy swej jest niezależniony od kierownictwa danej jednostki, a bezpośredni jego udział w pracach bilansowych jest operatywną formą instruktażu.

Podobnie pracownikiem delegowanym jest np. instruktor nowych metod pracy, będący na etacie zjednoczenia czy zarządu budowlano-montażowego, skierowany na budowę dla prowadzenia instruktażu, chociażby, wykonując instruktaż pracował bezpośrednio przy pracach produkcyjnych na budowie.

Pracownikiem delegowanym jest także np. monter bazy sprzętowej skierowany dla wykonania remontu sprzętu na placu budowy. Natomiast obsługa sprzętu kierowana wraz ze sprzętem dla pracy produkcyjnej lub dla dokonania remontu korzysta z uprawnień pracownika czasowo przeniesionego — przy zachowaniu odpowiednich przepisów zarządzenia.

Pracownikiem czasowo przeniesionym będzie np. kierowca, który został na określony przeciąg czasu oddany z macierzystej bazy transportowej do dyspozycji kierownika bazy materiałowej, znajdującej się poza siedzibą bazy transportowej i poza miejscem zamieszkania kierowcy.

Tenże kierowca będzie pracownikiem delegowanym, jeśli wyjechał w podróż służbową i pozostaje przez cały czas podróży w dyspozycji delegującego.

§ 14. 1. Ustala się następujący wykaz robót, przy wykonaniu których pracownicy mogą korzystać z postanowień § 13 uchwały 391 Prezydium Rządu.

1. Obsługa sprzętu i pogotowia dla napraw sprzętu
2. Roboty załadunkowe, wyładunkowe i transportowe
3. Roboty montażowe, remont i naprawa sprzętu budowlanego
4. Roboty wiertnicze
5. Roboty palowe
6. Plantowanie terenu (zieleniec)
7. Montaż pomp głębinowych
8. Wodociągi
9. Gazociągi
10. Kanalizacja
11. Drenaż
12. Roboty osuszeniowe
13. Roboty remontowe zagród wiejskich
14. Roboty budowlane dla POM o charakterze krótkotrwałym
15. Roboty remontowe szkół wiejskich
16. Drobne roboty budowlano-montażowe dla PGR
17. Roboty remontowo-budowlane i torowe dla Ministerstwa Rolnictwa.
18. Remonty sklepów.
19. Remonty średnie i bieżące.
20. Roboty wykończeniowe:
   a) malarskie,
   b) dekarskie,
   c) blacharskie,
   d) stolarskie,
   e) szklarskie,
   f) posadzkarskie,
   g) elektryczne,
   h) ślusarskie,
   i) zduńskie.
21. Roboty instalacyjne o krótkim czasie trwania w zakresie:
   a) instal. wod-kan. wewnętrzne,
   b) „ gazowe,
   c) „ c. o. wraz z kotłowniami,
   d) rurociągi c. o. zdalaczynne,
   e) kotłownie centralne,
   f) wentylacje i klimatyzacje,
   g) roboty sanitarne różne

h) instal. wod.-kan. zewnętrzne,
i) inst. siły, światła i wody
j) instalacje radiowe, sygnal. telefony,
k) doprowadzenie energii elektrycznej,
l) stacje transformatorowe,
ł) instalacje gromochronne.

2. W uzasadnionych przypadkach Departament Zatrudnienia i Płac może wyrazić zgodę na zaangażowanie pracowników na warunkach, przewidzianych w § 13 uchwały Prezydium Rządu Nr 391 z dnia 16 czerwca 1954 r. zatrudnionych przy robotach wymagających częstych zmian miejsca pracy a nieokreślonych w wykazie.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 240 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 listopada 1954 r.

Ramowy wzór pisma w sprawie czasowego przeniesienia

. . . .
(pełne brzmienie jednostki proponującej przeniesienia)

miejscowość, data
Ob. . . . .

z dniem . . . . . . przenoszę Obywatela czasowo z . . . . . .

. . . . do . . . .

(dokładne określ. jedn. i miejsca stałego zatrudnienia)

(dokładne określenie jednostki (ek) i miejsca (miejsc) nowego zatrudn.)

za okres do . . . . Przedłużenie powyższego terminu może być dokonane wyłącznie na piśmie.

Przez w/w okres będzie Obywatel otrzymywał wynagrodzenie wg stawki osobistego zaszeregowania t.j., wg kat. płac . . . . strefy . . . . grupy . . . . (niepotrzebne skreślić) z dodatkiem funkcyjnym, współczynnikiem premiowym.

Ponadto przysługiwać będzie Obywatelowi:

a) zwrot kosztów podróży do nowego miejsca pracy i z powrotem według przepisów obowiązujących przy delegacjach,
b) dodatek za rozłąkę za każdy dzień kalendarzowy łącznie z dniami podróży w wysokości zarobku za 4 godziny pracy wg czasowej stawki wynikającej z osobistego zaszeregowania. 1/60 miesięcznej płacy zasadniczej bez dodatku funkcyjnego i ew. dodatku lokalnego (najwyżej zł. 17,20) dziennie t.j. zł. . . . . (niepotrzebne skreślić).
c) bezpłatna kwatera, a w wyjątkowym przypadku nieprzydzielenia kwatery, ryczałt w kwocie zł. 6— za nocleg.

Przez w/w okres może Obywatel korzystać z jednodniowego bezpłatnego zwolnienia z pracy za każdy zakończony miesiąc trwania czasowego przeniesienia oraz równoczesnego zwrotu kosztów podróży do stałego miejsca zamieszkania i z powrotem według taryfy najtańszego środka lokomocji.

. . . .
(podpis dyrektora, kierownika jednostki proponującej przeniesienie).

Pouczenie dla pracownika czasowo przeniesionego poza zasięg działania zjednoczenia:

1) Pracownik czasowo przeniesiony, który chce nadal pracować w zjednoczeniu (przedsiębiorstwie), z którego został czasowo przeniesiony, obowiązany jest w przeciągu najdalej dwóch dni roboczych po terminie ukończenia pracy na budowie (robocie) czasowego przeniesienia zgłosić się do pracy do jednostki, która wystawiła niniejsze pismo, o ile nie otrzymał odmiennej wyraźnej dyspozycji.
2) W przypadku niemożności osobistego stawiennictwa w oznaczonym terminie z powodu choroby lub siły wyższej obowiązany jest pisemnie powiadomić zjednoczenie o przyczynie niezgłoszenia się do pracy i oznaczyć termin, w którym się zgłosi.
3) Nie zachowanie przez pracownika czasowo przeniesionego wyżej ustalonych terminów bez uzasadnionej przyczyny uprawnia zjednoczenie do nieprzyjęcia go do pracy.
4) Powyższe przepisy nie dotyczą pracownika, z którym zjednoczenie, do którego został czasowo przeniesiony, rozwiązało umowę o pracę. W tym przypadku zjednoczenie, w którym pracował przed czasowym przeniesieniem nie jest obowiązane przyjąć go do pracy.

161

ZARZĄDZENIE Nr 241

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 9 listopada 1954 r.

w sprawie wzmożenia akcji oszczędności węgla.

(L. dz. ZMIU/TE/2295/54)

W wykonaniu uchwały Nr 576/54 Prezydium Rządu z dnia 19 sierpnia 1954 r. w sprawie wzmożenia akcji oszczędności węgla, zarządza się co następuje:

§ 1. Dyrektorzy centralnych zarządów, Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych oraz Zarządu Maszyn i Urządzeń wydadzą polecenia, nadzorowanym przedsiębiorstwom, skontrolowania sposobów magazynowania węgla i koksu — opierając się na zarządzeniu Nr 300 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 listopada 1953 r. (instrukcja w sprawie gospodarki materiałowej stanowiąca załącznik do zarządzenia) i okólnik Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 6 z dnia 17 sierpnia 1954 r. (Biulety PKPG Nr 24 z dnia 2 września 1954 r.).

§ 2. Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji zlikwiduje tymczasowe urządzenia grzewcze i przekaże Ministerstwu Kolei:

4 parowozy zainstalowane w Zakładach Prod. Elementów Budowlanych Nr 2 na Żeraniu w terminie do końca II kwartału 1955 r.
2 parowozy zainstalowane w Zakładach Prod. Elementów Budowlanych w Solcu Kujawskim — w terminie do końca III kwartału 1955 r.

§ 3. Centralne zarządy wydadzą polecenia, nadzorowanym przedsiębiorstwom, zainstalowania aparatury pomiarowej i kontrolnej w zakładach posiadających kotłownie wyposażone w kotły parowe (przemysłowe) zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego P.K.P.G. z dnia 23 stycznia 1951 r. (Biul. PKPG Nr 4, poz. 34). W związku z tym należy uwzględnić dodatkowy zakup aparatury krajowej w ramach zmian w planie inwestycyjnym 1954 r. i w planie inwestycyjnym oraz planie importu na 1955 r.

§ 4. Centralne zarządy przeprowadzą akcję modernizacji kotłowni w nadzorowanych przedsiębiorstwach przez:

1) zainstalowanie stacji zmiękczania wody zasilającej kotły, w celu przedłużenia żywotności urządzeń i oszczędności paliw stałych przez wyeliminowanie kamienia kotłowego,
2) dostosowanie palenisk do spalania odpadów drewna i trocin.

§ 5. Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji opracuje w terminie do dnia 15 grudnia 1954 r. zmodyfikowany plan zaopatrzenia paliw stałych na 1955 r. przy uwzględnieniu wykorzystania paliw stałych — zastępczych.

§ 6. Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji opracuje plan wykorzystania kondensatu, ze szczególnym uwzględnieniem Wytwórni Gazobetonów — z tym, że realizacja jego będzie przeprowadzona bezpośrednio po opracowaniu dokumentacji technicznej.

§ 7. Departament Techniki wspólnie z Zarządem Maszyn i Urządzeń zorganizują i przeprowadzą resortową naradę techniczną na szczeblu centralnych zarządów poświęconą omówieniu środków zapewniających obniżenie jednostkowego zużycia węgla w przedsiębiorstwach resortu oraz przejście na niższe jego asortymenty.

§ 8. Centralne zarządy wydadzą zarządzenia nadzorowanym przedsiębiorstwom zwrócenia uwagi na możliwości zastosowania węgla brunatnego — w szczególności w województwach: zielonogórskim, wrocławskim, poznańskim oraz torfu w województwach: poznańskim, bydgoskim, olsztyńskim i białostockim. Wytyczne w tym kierunku dla resortu będą wynikały z prac komisji do spraw zwiększenia stosowania węgla brunatnego i półproduktów w miejsce zużywanego dotychczas węgla kamiennego, powołanej zarządzeniem Nr 232. Ministra Budownictwa Miast i Osiedli **z dnia 29 października 1954 r.**

§ 9. Odpisy wydanych zarządzeń oraz meldunki z przeprowadzonej akcji w terenie należy przesyłać do Zarządu Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 1954 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

162

ZARZĄDZENIE Nr 245

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 listopada 1954 r.

zmieniające zarządzenie Nr 197 z dnia 16 września 1954 r. w sprawie powołania pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych.

(L. dz. D.V.150/5/54)

§ 1. W zarządzeniu Nr 197 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 16 września 1954 r. w sprawie powołania pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych (Dz. Urz. M.B.M. i O. Nr 17, poz. 117) wprowadza się następujące zmiany:

1. w § 2, ust. 1, pkt. 3) skreśla się wyrazy: „oraz przedstawianie wniosków do nagród".
2. § 7. otrzymuje brzmienie:

§ 7. Pracownikom szczególnie przyczyniającym się do oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych będą mogły być przyznawane nagrody oraz odznaczenia państwowe przy zachowaniu następujących zasad:

1. 1) nagrody przyznają dyrektorzy zainteresowanych przedsiębiorstw w granicach funduszu nagród (0,3% funduszu płac) w uzgodnieniu z właściwymi pełnomocnikami w centralnych zarządach.
   2) wysokość nagrody pieniężnej nie może przekraczać kwoty zł 500.,
2. Wnioski w sprawie nadania odznaczeń państwowych centralne zarządy będą przedkładać Pełnomocnikowi Ministra do Spraw Paliw.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 16 września 1954 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

163

ZARZĄDZENIE Nr 246

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 listopada 1954 r.

w sprawie zmiany tymczasowego regulaminu premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w jednostkach służby transportu resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

(L. dz. D.XIII/3/4275/54)

§ 1. W tymczasowym regulaminie premiowania, stanowiącym załącznik do zarządzenia Nr 217 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 29 września 1954 roku, (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 18 poz. 134) w sprawie premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w transportowych jednostkach organizacyjnych § 6 otrzymuje następujące brzmienie: „W przypadku niewykonania w 100% jednego ze wskaźników „A" lub „B" premia miesięczna przysługuje w wysokości, wynikającej z wyliczenia średniej arytmetycznej wg postanowień § 5, przy czym w wyliczeniu tym wysokość punktów premiowych za niewykonany w 100% wskaźnik „A" lub „B" ustala się na 40, pomniejszone o 2 punkty premiowe za każdy 1% niewykonania planu".

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1954 roku.

Minister **R. Piotrowski**

164

PISMO OKÓLNE Nr 99

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 listopada 1954 r.

w sprawie ubezpieczenia od ognia towarów objętych reklamacją nabywców.

(L. dz. D.V./7/1241/54)

W związku z pismem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 września 1954 r. Znak PF-II-Ub-52-54, Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli komunikuje, że przy ubezpieczaniu od ognia towarów objętych reklamacją nabywców należy postępować w/g następujących zasad:

1. W przypadku zgłoszenia reklamacji dotyczącej otrzymanych towarów, nie odpowiadających wymaganiom technicznym, nabywca jest obowiązany ubezpieczyć na sumy zmienne towary objęte reklamacją, przy czym ubezpieczenie powinno być zawarte na imię nabywcy.
2. W przypadku, gdy odbiorca nie posiada ubezpieczenia na sumy zmienne lub gdy towary objęte reklamacją oddane są na skład, towary powinny być ubezpieczone na sumę stałą, również na imię nabywcy.
3. Kosztami ubezpieczenia nabywca obciąża dostawcę dopiero po uznaniu jego reklamacji.—

Dyrektor Departamentu **J. Kubiszewski**

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 239
z dnia 8.XI.1954 r. L. dz. CZT/3K-2/4152/54 w sprawie zmiany zarządzenia Nr 230 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 23.X.1954 r. w sprawie wzmocnienia dyscypliny przewozowej w okresie przewozów jesiennych.

Zarządzenie Ministra Nr 242
z dnia 12.XI.1954 r. L. dz. S/1324/54 w sprawie przyjęcia przez przedsiębiorstwa resortowe robót na strefie „A" Pałacu Kultury i Nauki im. J. Stalina oraz przekazania pracowników do pracy w Zarządzie Budowy Pałacu Kultury i Nauki im. J. Stalina.

Zarządzenie Ministra Nr 244
z 15.XI.1954 r. L. dz. GM/3/8445/54 w sprawie zmiany zarządzenia Nr 167 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli dotyczącego usprawnienia gospodarki remontowej w budownictwie miejskim w zakresie części zamiennych.

Zarządzenie Ministrów Rolnictwa i Budownictwa Miast i Osiedli
z 16.X.1954 r. w sprawie przekazania ca 40 ha gruntów z gospodarstwa rolnego Nowa - Wieś.

Okólnik Ministra Nr 70
z 9.XI.1954 r. L. dz. CZT/27/4039/54 w sprawie upłynnienia zbędnych i nadmiernych remanentów części zamiennych do pojazdów mechanicznych.

Instrukcja Ministra Nr 3
z 8.XI.1954 r. L. dz. ZZR/Do-1-21/VII/54 w sprawie zmiany instrukcji Nr 2 z 30.VII.1954 r. dotyczącej ogólnych zasad postępowania przy ustaleniu ubytków naturalnych oraz ubytków nadzwyczajnych powstałych w oddziałach zaopatrzenia robotniczego.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa. Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529 — 91 — 134 część 6, dział 5, rozdział 17, wpływy z wydawnictw. —

Cena 1 zł.

ODBIORCA:

P. W. W. R. N. — Warszawa 1954.
Druk. Akcydens., W-wa. Tamka 3. 3.500. Zam. 2597 z dnia 24.XI.54 r. Podpis do druku 8.XII.54 r., Druk ukończono 13.XII.54 r. Obj. 1/2 ark. druku. Pap. druk. sat kl. VII, A1/60 g. 5-B-30876.